

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har, ved at fritage næsten alle — hvis ikke alle — kategorier af institutioner, der forestår offentlige udlån af ophavsretligt beskyttede værker, fra forpligtelsen til at betale ophavsmændene vederlag for udlånene, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 5 i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. oktober 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-65/05) (¹)

(Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — frie varebevægelser — artikel 43 EF — etableringsfrihed — artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — forbud mod installation og drift af elektriske, elektromekaniske og elektroniske spil under trussel om strafferetlige eller administrative sanktioner — direktiv 98/34/EF — tekniske standarder og forskrifter — nationale bestemmelser, der finder anvendelse på elektriske, elektromekaniske og elektroniske spil)

(2006/C 326/16)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved A. Samoni-Rantou og N. Dafniou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 28, 43 og 49 EF og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204, s. 37) — national lovgivning om elektroniske spil

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, 43 EF og 49 EF samt artikel 8 i Europa-Parla-

mentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, idet den i artikel 2, stk. 1, og artikel 3 i lov nr. 3037/2002 har indført et forbud mod installation og drift af alle elektriske, elektromekaniske og elektroniske spil, herunder alle computerspil, på alle offentlige eller private steder, bortset fra spillekasinoer, under trussel om de strafferetlige eller administrative sanktioner, der er foreskrevet i samme lovs artikel 4 og 5.

- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2006 — Koninklijke Coöperatie Cosun UA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-68/05 P) (¹)

(Appel — landbrug — fælles markedsordning — sukker — artikel 26 i forordning (EØF) nr. 1785/81 og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2670/81 — afgift på C-sukker, der afsættes på det indre marked — anmodning om fritagelse — billighedsklausul i artikel 13 i forordning nr. 1430/79 — begrebet »import- eller eksportafgifter« — lighedsprincippet og retssikkerhedsprincippet — billighed)

(2006/C 326/17)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Koninklijke Coöperatie Cosun UA (ved avocats M. M. Slotboom og N.J. Helder)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis, som befuldmægtiget og avocat F. Tuytschaever)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 7. marts 2004, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. mod Kommissionen (sag T-240/02), hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning REM 19/01 om afvisning af den anmodning om fritagelse for importafgifter, som Kongeriget Nederlandene havde indgivet til gunst for sagsøgeren

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Koninklijke Coöperatie Cosun UA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2006 — Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg (Tyskland))

(Sag C-120/05) (¹)

(Eksportrestitutioner — tildelingskriterier — udførselsangivelse — mangel på dokumentbeviser — anvendelse af andre bevisregler)

(2006/C 326/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag II (EUT L 136, s. 5) — umuligt for eksportøren at opfylde forpligtelsen til at forelægge de kompetente myndigheder alle de dokumenter og oplysninger, som disse finder hensigtsmæssige, til støtte for sin erklæring — force-majeure tilfælde, der har medført, at dokumenter er gået til grunde — mulighed for anvendelse af andre bevismidler

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens

bilag II, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 229/96 af 7. februar 1996, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at eksportøren, i et tilfælde, hvor den pågældende — i givet fald på grund af force majeure — ikke til støtte for sin udførselsangivelse kan fremlægge et dokumentbevis vedrørende de mængder af produkter, der faktisk er anvendt til fremstillingen af en udført vare, fører dette bevis ved hjælp af andre bevismidler. De nationale myndigheder skal bedømme disse andre bevismidler i henhold til de nærmere regler i national ret, dog på den betingelse, at disse regler hverken må påvirke fællesskabsrettens rækkevidde eller effektivitet. I denne henseende påhviler det de nationale myndigheder ligeledes at tage hensyn til dokumenter, der allerede er udvekslet med eksportøren, når ansøgningen er indgivet i forbindelse med den forenkede procedure i forordningens artikel 3, stk. 2, tredje afsnit.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2006 — Elisa María Mostaza Claro mod Centro Móvil Milenium SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Madrid — Spanien)

(Sag C-168/05) (¹)

(Direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbruger-aftaler — ingen indsigelse om den urimelige karakter af et vilkår under voldgiftssagen — muligheden for at fremsætte indsigelsen under en sag, der er anlagt med påstand om annullation af voldgiftskendelsen)

(2006/C 326/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elisa María Mostaza Claro

Sagsøgt: Centro Móvil Milenium SL

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Madrid — fortolkning af artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og bilaget, punkt 1, litra q), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger-aftaler (EFT L 95, s. 29) — tilstrækkelige og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige vilkår i forbruger-aftaler til ophør — forbruger, der ikke under voldgiftssagen har påberåbt sig voldgiftsaftalens ugyldighed